

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **K. H. D.**

skazanego z art. 158 § 3 k.k.

na posiedzeniu bez udziału stron,

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2021 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 stycznia 2021 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 listopada 2019 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówić przyjęcia wniosku  
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P., wyrokiem z 20 listopada 2019 r., skazał K. D. na karę 5 lat pozbawienia wolności za wzięcie udziału w pobiciu M. M., następstwem którego była śmierć ofiary (art. 158 § 3 k.k.). Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2021 r. apelacji obrońcy utrzymał w mocy pierwszoinstancyjny wyrok.

We wniosku skazanego o wznowienie postępowania, połączonym z żądaniem wyznaczenia mu obrońcy z urzędu, wskazano, że tragiczny skutek zdarzenia należy powiązać z „tętniakiem w głowie” M. M., który utworzył się 7 miesięcy wcześniej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia braków formalnych i bez próby ich usunięcia przez wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Ustawodawca w powołanym przepisie określił, że odmowa przyjęcia wniosku niepochodzącego od podmiotu profesjonalnego, bez wzywania jego autora do usunięcia braków formalnych, winna mieć miejsce, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. W judykaturze ugruntowane jest zapatrywanie, że chodzi tu w szczególności o zrezygnowanie przez wnioskodawcę ze wskazania jakiegokolwiek podstawy wznowieniowej i ograniczenie się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. post. SN z 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Forsując pogląd, że zasadniczą przyczyną śmierci ofiary był tętniak mózgu, K. D. nie odwołał się w tym zakresie do żadnego nowego dowodu, choćby swobodnego, lub faktu, jak tego wymaga art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Stanowisko skazanego wypadało zatem ocenić jako ewidentnie gołosłowne. Jakkolwiek Sąd drugiej instancji nie zabrał w tej materii głosu, ale też nie naruszył w ten sposób granic rozpoznania środka odwoławczego. Warto podkreślić, że doznane przez M. M. obrażenia ciała i przyczyna jego śmierci ustalone zostały w oparciu o wyniki sekcji zwłok i opinię sądowo – lekarską.

W tym stanie rzeczy, skoro wniosek skazanego nie zawierał argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, że w sprawie wystąpiły okoliczności uzasadniające wznowienie procesu, niezasadne okazało się również żądanie wyznaczenia mu obrońcy z urzędu.